

Full diocesà

30 de novembre del 2014

p4 i p5 —Nova edició d'*Efatà*, òrgan de la Delegació de Catequesi

p6 —Bisbes, religiosos i Càritas mostren preocupació per la pobresa infantil

Maitines a Montserrat

Comença l'Any de la Vida Consagrada

Avui, primer diumenge d'Advent, es dona inici a l'Any de la Vida Consagrada, el món dels religiosos i religioses, que s'estendrà fins al dia 2 de novembre del 2016. Aquesta celebració especial ha estat pensada en el context del cinquantè aniversari de la publicació del decret «*Perfectae caritatis*» del Concili Vaticà II. La Congregació vaticana per a la Vida Consagrada ha indicat els següents objectius d'aquesta celebració:

1. Donar gràcies a Déu pel do de la vida consagrada i especialment pels cinquanta anys de la seva renovació segons els ensenyaments del Concili.
2. Abraçar el futur amb esperança, confiats en el Senyor, tal com els consagrats ofereixen tota la seva vida.

3. Viure el present amb passió, evangelitzant la pròpia vocació i testimoniant al món la bellesa del seguiment de Crist en les múltiples formes en les quals s'expressa la vida consagrada.

El cardenal Braz de Aviz, responsable de l'organització, ha explicat: «Som molt conscients que el moment actual és "delicat i fatigós" i que la crisi que travessa la societat o la mateixa Església toca plenament la vida consagrada. Però volem assumir aquesta crisi no com la prèvia de la mort sinó com una ocasió favorable per al creixement en profunditat i, per tant, per a l'esperança, motivada per la certesa que la vida consagrada no podrà desaparèixer mai de l'Església.»

«Estigueu atents, vetlleu. No sabeu quan vindrà el temps decisiu»

Diumenge I d'Advent / Cicle B

Lectura del llibre d'Isaïes

Vós, Senyor, sou el nostre pare, el vostre nom és, des de sempre, El-nostre-redemptor. Senyor, per què deixeu que ens desviem dels vostres camins, que els nostres cors s'obstinin a no creure en vós? Reconcilieu-vos amb nosaltres per amor dels vostres servents, per amor de les tribus que heu pres per heretat. Oh, si esquincéssiu el cel i baixéssiu, si davant vostre es fonguessin les muntanyes!

Cap orella no ha sentit ni cap ull no ha vist mai un Déu, fora de vós, que salvés els qui esperen en ell. Vós veníeu a trobar els qui feien el bé i es recordaven dels vostres camins.

Però ara us heu disgustat amb nosaltres, que hem pecat i ens hem rebel·lat sempre contra vós. Tots som semblants a persones impures, cap de les nostres bones obres no és més que la roba tacada d'impureses.

Ens marcim tots nosaltres com la fulla caiguda i les nostres culpes se'ns emporten com el vent. No hi ha ningú que invoqui el vostre nom, que es recolzi en vós en desvetllar-se, perquè ens heu amagat la vostra mirada i ens abandoneu a les nostres culpes. Però enmig de tot, Senyor, sou el nostre pare; nosaltres som l'argila, i vós, el terrisser; tots som obra de les vostres mans.

(63,16b-17.19b.64,2b-7)

Salm responsorial

Déu de l'univers, renoveu-nos,
feu-nos veure la claror de la vostra mirada,
i serem salvats.

(Salm 79)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor. Sempre beneixo Déu per vosaltres, pensant en la gràcia que us ha donat en Jesucrist. De tot us ha enriquit en ell: de tot do de paraula i de coneixement.

El testimoniatge que doneu de Crist s'ha refermat tant entre vosaltres que no us manca cap mena de do, mentre viviu esperant la manifestació de Jesucrist, el nostre Senyor. Ell també us mantindrà ferm fins a la fi, perquè el dia de Jesucrist, el nostre Senyor, sigueu trobats irrepressibles.

Déu és fidel, i és ell qui us ha cridat a viure en comunió amb el seu Fill Jesucrist.

(1,3-9)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Estigueu atents, vetlleu. No sabeu quan vindrà el temps decisiu. L'home que se'n va a terres llunyanes, sortint de casa deixa els seus criats responsables de les tasques que confia a cadascun, i al porter li recomana que vetlli. Igual heu de vetllar vosaltres, perquè no sabeu quan tornarà l'amo de casa; no sabeu si vindrà al vespre, a mitjanit, al cant del gall, a la matinada. El tindreu aquí a l'hora menys pensada: mireu que no us trobi dormint. I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu.»

(13,33-37)

«Però enmig de tot,
Senyor, sou el nostre
pare; nosaltres
som l'argila, i vós el
terrisser; tots som
obra de les vostres
mans»

«Ho dic a tothom: vetlleu»

Joan Mir i Tubau, prev.

Com tothom sap, hi ha un calendari civil, un calendari laboral, un calendari escolar... i l'Església també té el seu calendari: és el calendari litúrgic. Aquest calendari es divideix en períodes de temps més o menys llargs que abasten tot el que en diem l'any litúrgic. Avui estrenem aquest calendari, estrenem l'any litúrgic, amb un període de quatre setmanes abans de Nadal: és el temps d'Advent. Clourem tot el cicle de l'any amb la solemnitat de nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el món, pel novembre del 2015.

Durant tot un any, l'Església vol fer reviure als cristians la història de la salvació, totes les meravelles que Déu ha fet a favor de la humanitat, que inclouen els fets principals de la vida de Crist: el seu naixement, la seva Mort i Resurrecció, el do de l'Esperit Sant i l'espera de la promesa ferma del seu retorn gloriós.

El temps d'Advent orienta la nostra mirada i el nostre cor, sobretot, cap a la vinguda del Senyor al final del temps. Per això l'Advent és temps de joiosa esperança. «Esperem el vostre retorn, Senyor Jesús», diem en l'aclamació de fe de després de la consagració. Esperança que ens fa «desitjar i esperar de Déu la vida eterna com la nostra felicitat».

«Vetlleu». Som convidats a estar atents, desperts i decidits perquè no sabem «quan vindrà el temps decisiu», «quan tornarà l'amo de casa», és a dir, el Senyor Jesús. Això no ha de ser motiu ni d'inquietud, ni de por ni d'angoixa, sinó l'oportunitat de respondre amb fidelitat al que Déu espera de nosaltres, ara, avui, aquí, i sempre.

La imatge

Palmatòria (Roda de Ter). En començar l'Advent se'ns adverteix que hem de vetllar, d'estar a punt per a la vinguda del Senyor, que serà a l'hora menys pensada. Aquesta hora és ara mateix. En cada moment el Senyor ve a nosaltres per omplir-nos de la seva vida. Esperem-lo amb la llàntia encesa.

Agenda

Lit. hores: Setmana I

1 dilluns

—Sant Eloi, bisbe (580-660)
Isaïes 2,1-5 / Salm 121 /
Mateu 8,5-11

2 dimarts

—Santa Bibiana, màrtir (s.IV)
Isaïes 11,1-10 / Salm 71 /
Lluc 10,21-24

3 dimecres

—Sant Francesc Xavier, prevere
jesuïta (1506-1552)
Isaïes 25,6-10a / Salm 22 /
Mateu 15,29-37

4 dijous

—Sant Joan Damascè, doctor
(ss.VII-VIII)
Isaïes 26,1-6 / Salm 117 / Mateu
7,21.24-27

5 divendres

—Sant Sabas, abat (439-532)
—Sant Maür, màrtir († 283)
Isaïes 29,17-24 / Salm 26 /
Mateu 9,27-31

6 dissabte

—Sant Nicolau, bisbe (ss.III-IV)
—Sant Pere Pasqual, màrtir
(1227-1300)
Isaïes 30,19-21.23-26 / Salm 146 /
Mateu 9,35-10,1.6-8

7 diumenge II d'Advent / Cicle B

—Sant Ambròs, bisbe i doctor
(339-397)
Isaïes 40,1-5.9-11 / Salm 84 /
2 Pere 3,8-14 / Marc 1,1-8

Número 64

Delegació de catequesi: catequesi@bisbatvic.com – Telèfon 647 13 12 28

Jornades Interdiocesanes de Catequesi

Andorra, 24,25 i 26 d'octubre del 2014

Uns tres-cents catequistes vam participar en les VII Jornades Interdiocesanes de Catequesi que enguany van celebrar-se a Andorra els dies 24, 25 i 26 d'octubre; una vintena eren del nostre bisbat, alguns més dels que podeu veure a la foto. Com sempre, uns dies per a compartir, conviure, formar-nos i pregar junts. Enguany el tema de les jornades va ser «*Catequistes, acompanyants del creixement de la fe*».

Van començar el divendres amb l'acolliment del bisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, Mons. Joan Enric Vives, i de la cònsol (alcaldessa) d'Andorra la Vella, que ens oferí un bonic testimoni de la seva catequesi i de la seva formació i vivència cristiana com a política. Seguidament, una pregària comuna a la paròquia de Sant Esteve. Al vespre, havent sopat, vam poder gaudir d'un concert dels Petits Cantors del Principat, juntament amb uns altres cantors de París que eren aquests dies a Andorra.

El treball va començar, doncs, el dissabte, participant en dos dels sis tallers que s'oferien durant el matí: els continguts de la fe, catequesi i litúrgia, oratori d'infants, música a la catequesi, història de la família dels cristians, l'estil de vida del cristià.

A la tarda el bisbe Sebastià Taltavull, president del SIC, va oferir la ponència cen-

tral a partir dels punts sobre la catequesi que ofereix el papa Francesc en l'*Evangelii gaudium*, 160-168. L'activitat de la tarda va continuar amb el treball en grups i la posada en comú. Després hi hagué la pregària de vespres. I, havent sopat, vam poder passejar per Andorra la Vella.

El matí del diumenge va tenir com a centre i cloenda la missa al santuari i basílica de Meritxell.

Des de la Delegació us convidem a participar en aquestes jornades, que sempre són uns temps de formació, convivència i enriquiment mutu. Llastimosament, sempre queda el regust que molts catequistes no puguin beneficiar-se d'aquesta feina i preparació que fem entre tots per a la vostra formació. El contacte amb altres catequistes d'arreu de Catalunya sempre obre horitzons, dóna idees i crea comunió. Més informació i contingut de les jornades a <http://www.sic-catequesi.cat>.

Informacions i Agenda

– **Reunions dels membres del ple**
10 de gener de les 5 a 2/4 de 8 de la tarda a Viladordis; 18 abril (Seminari de Vic, preparació de la Jornada Diocesana); 20 de juny de 10 a 14h (matinal).

– **Jornada Diocesana d'Infants**
21 de març a Sant Julià de Vilatorrada.

– **Jornada Diocesana de Catequistes**
19 d'abril al Seminari de Vic.

– **Jornades Interdiocesanes de Responsables de Catequesi**
29 i 30 de juny i 1 de juliol (dates per confirmar). Es presentarà el nou catecisme «Testimonis del Senyor».

Advent: una catequesi-oratori

Molts de vosaltres ja heu sentit a parlar de l'oratori d'infants. És un mètode interessant, acollit i adaptat en parròquies i escoles, per a introduir en la **pregària** i per a fer un primer anunci a la catequesi.

Us proposem per a aquest Advent la possibilitat de fer un dia el mateix contingut de la catequesi, però en forma d'oratori per a treballar també la dimensió de la pregària.

Passos de preparació:

Primer de tot, com tota catequesi, cal haver preparat els materials, triat la música, pregat els textos i interioritzar-los per a poder transmetre'ls als infants o joves. És recomanable que hi hagi més d'un catequista portant la sessió.

Després caldrà preparar l'espai. Fóra ideal fer-ho en un oratori, però es pot adaptar.

Presències i símbols: el sagrari, el ciri pasqual o un ciri significatiu, la Bíblia, una icona de la Mare de Déu, una creu, una catifa, espelmes; també algun element decoratiu com flors i música de fons. Pot haver-hi cadires o seure directament sobre la catifa. En definitiva, un lloc acollidor. També hi pot haver escrita la lletra en algun lloc del cant o cants que s'aniran fent. El nombre d'infants hauria de ser de dotze com a màxim i un dels catequistes vetllarà per l'ordre durant la sessió.

Parts de la sessió d'oratori:

El marc serà el tema 9 del catecisme «Jesús és el Senyor»: **Maria, mare de Jesús i mare nostra. Abans d'entrar a l'església, oratori o capella, explicar breument el sentit i la importància del silenci.**

1. Un cop disposats de cara als diversos símbols o presències, **saludem Jesús** amb naturalitat com ho fem amb un amic, i poden dir-li el seu nom.

2. Un **cant**: pot ser el que hem après d'Advent o un de la Mare de Déu, donat el tema. Per exemple: Bona Mare, Magníficat, Ave Maria.

3. **Introduïm el tema**: Sabeu qui és Maria? Què sabeu de Maria? (pot fer-se un breu diàleg per a aterrar en el tema). El qui porta l'oratori pot servir-se del contingut del catecisme (pp. 34-35).

4. **Agafem la Bíblia**, que tindrem posada dignament en un suport i amb un ciri encès. Recordem als infants que és la Paraula de Déu i llegirem el fragment: **Lc 1, 30-33, 38**. En acabar poden estimar la Paraula de Déu.

5. Fem un **breu silenci** (poden tancar els ulls). Una música suau de fons pot ajudar-hi.

6. **Dialoguem sobre el text**: Què heu entès? Què hi veieu? Després s'intenta concretar:

–Qui va demanar que Jesús pogués néixer de Maria? Ella o Déu mateix? (Déu mateix).

–Qui va anunciar a Maria que tindria un fill? (l'Àngel, i podem dir el seu nom: Gabriel).

–Què vol dir Maria amb l'expressió «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules»?

Podem donar el context de l'espera del Messies per part del poble d'Israel i com aquest fragment que hem llegit és l'anunci de l'arribada de Jesús: Déu té la iniciativa, Déu parla a Maria a través d'un àngel (missatger) i Maria escolta, s'hi disposa i confia en Déu, encara que no entén com serà tot això.

7. **Guardem al cor un trosset de la Paraula de Déu**: «Sóc l'esclava del Senyor, que es compleixin en mi les teves paraules.» (Ho repetirem junts i després ho poden repetir sols.)

8. **Pregàries**: fem un parell de pregàries molt senzilles i després deixem que ells facin la seva:

–Senyor Jesús, ajuda'ns a saber escoltar la veu de Déu dins el nostre cor, com Maria. Preguem. Us ho demanem, Senyor.

–Senyor Jesús, fes que t'acollim dins el nostre cor tal com ho va fer Maria. Preguem. Us ho demanem, Senyor.

Acabarem les pregàries dient junts el **parenostre i l'avemaria**.

9. **Cant final**: podem fer el mateix de l'inici o un altre dels proposats.

En acabar poden estimar la icona de Maria o una imatge.

Aquest oratori també es pot fer a casa, en família, en un espai preparat de pregària.

Oratori extret del material d'Imma Farré, delegada de Catequesi de Solsona.

Si voleu rebre totes les informacions de la Delegació de Catequesi envieu un email a catequesi@bisbatvic.com.

Enfortir el nostre compromís amb la infància

Comunicat conjunt de la Conferència Episcopal, Càritas i la Confederació de Religiosos

En el vint-i-cinquè aniversari de l'aprovació per l'Assemblea de les Nacions Unides de la Convenció Internacional sobre els Drets de l'Infant, com a membres d'organitzacions catòliques ens preocupa el sofriment de tots els membres del poble de Déu, la situació de pobresa generalitzada, que afecta avui tantes famílies espanyoles i que adquireix en la vida real rostres molt concrets, com són els nens i nenes que sofreixen la crisi social i econòmica del nostre país. En els últims mesos, diversos estudis de les organitzacions socials han posat de manifest l'alarmant situació de la infància a Espanya, on un de cada tres infants viuen en risc de pobresa o exclusió social. Tant és així que Càritas Europa ha publicat un informe en el qual Espanya se situa gairebé al capdavant de la pobresa infantil a Europa. És el segon país de la Unió Europea amb més menors afectats per situacions de necessitat; solament Romania està en pitjor situació.

També l'OCDE ha cridat l'atenció sobre les conseqüències de la pobresa en la infància i ha advertit que els nens i nenes de famílies més pobres, a més de tenir més dificultats per aconseguir cert nivell de competències, i encara que aquestes s'igualin, tenen majors probabilitats de fracàs en els estudis que els fills de famílies amb ingressos més alts. Mentrestant, les retallades pressupostàries en l'ensenyament, des de l'any 2010, han deixat sense beques 700.000 estudiants i, en algunes comunitats autònomes, les ajudes

per a les famílies en matèries com llibres o beques de menjador han sofert serioses reduccions.

Davant aquesta situació, hem de recordar les paraules del papa Francesc quan assenyalava: «La necessitat de resoldre les causes estructurals de la pobresa no pot esperar, no solament per una exigència pragmàtica d'obtenir resultats i d'ordenar la societat, sinó per sanar-la d'una malaltia que la torna fràgil i indigna i que només podrà portar-la a noves crisis. Els plans assistencials, que atenen certes urgències, només haurien de pensar-se com a respostes passatgeres...» (EG, 2022). Denunciem així mateix les causes de tanta desigualtat social i la política de retallades que ha generat una trista infància de pobresa contextualitzada en la família espanyola. Com a cristians assumim el compromís ètic de «mirar la realitat, veure el que passa en el món, analitzar les causes de la injustícia i actuar per fer-les desaparèixer». Per això, apellem a les Administracions públiques perquè es construeixin les bases d'un nou model social i econòmic centrat en les persones, especialment les més vulnerables, com els infants i els joves, i s'articulin polítiques orientades a promoure els drets humans i la justícia social.

Anhelem un món nou, creant junts una nova realitat social, en què la infància i els drets de la persona vulnerable siguin el centre dels programes socials de les Administracions públiques [...]. Necessitem continuar articulant totes les sinergies i xarxes del nostre entramat social i eclesial, i sentir-nos responsables tots de tots, en la recuperació de la dignitat humana.

L'article

L'Evangeli de la família

José Gomez, arquebisbe de Los Angeles

És sorprenent la manera com, en el nostre sofisticat món secularitzat, s'ha centrat l'atenció mundial durant les últimes dues setmanes en una reunió de bisbes catòlics amb el Papa a Roma. El Sínode Extraordinari de la Família va estar marcat per intensos debats i diferències d'opinió respecte a la perspectiva pastoral. I tota la cobertura i comentaris dels mitjans de comunicació ens mostren una vegada més que la gent del nostre temps continua mirant l'Església en recerca de la veritat, d'orientació i de sentit.

L'interès popular pel Sínode és també un senyal que el matrimoni i la família són encara temes crucials, fins i tot en la nostra cultura individualista. Aquestes últimes dues setmanes ens han mostrat que milions de persones de tot el món continuen creient que el fet d'estar casats i tenir una família són clau per a trobar felicitat personal, sentit de pertinença i amor. Així que aquest Sínode «Extraordinari» ha servit al propòsit que el papa Francesc tenia. Ha donat inici a un diàleg obert entre els pastors de l'Església i entre els fidels laics, que prepararà d'una millor manera l'Església per al Sínode «Ordinari» sobre la família que Francesc ha convocat per a l'octubre del 2015. Aquest any que ve, en preparació per a aquest Sínode Ordinari, promet ser un moment emocionant i desafiador dins l'Església.

En els meus anys com a sacerdot i bisbe he exercit el meu ministeri entre moltes bones famílies. Famílies bones en les quals l'espòs i l'esposa estan tractant realment de viure els ensenyaments de l'Església amb fidelitat i alegria. Famílies en les quals els esposos estan units pel sagrament del matrimoni i de l'Eucaristia en una veritable comunió de vida que els porta a buscar ser fidels per sempre i estar oberts al do de la vida. Famílies en les quals els fills aprenen l'alegria de l'Evangeli a través de l'exemple diari dels seus pares de perdó amorós, de generositat i d'afecte. Aquestes famílies són un testimoni bell i viu de la veritat i el poder dels ensenyaments de l'Església. Però cap matrimoni no és perfecte i cap família no és perfecta. Tots els matrimonis i totes les famílies s'enfronten a desafiaments. El matrimoni requereix molt treball i el mateix passa amb la criaça dels fills. Es necessiten valor, paciència, fe i amor cada dia.

Hem de continuar buscant noves maneres i nous ministeris per a recolzar les parelles casades, a fi d'encoratjar i enfortir els seus membres en aquest peregrinar que fan junts, tractant de créixer en santedat i amor. Hem d'enfortir les famílies bones i presentar-les com a model per als altres, especialment per als joves. Hem de mostrar als joves com és de bonic estar casats i formar una família, com és de bonic prendre part en el pla de Déu per a la humanitat.

El llibre

Preparant el Nadal...

Algunes recomanacions per a aquests dies

Calendari d'Advent infantil

En aquest calendari hi trobaràs un munt de manualitats molt variades i entretingudes, una per a cada dia, amb les quals podràs crear targetes i adornaments nadalencs molt originals, dissenyar els teus propis regals i el paper per a embolicar-los, o decorar les teves postres preferides. Obre les finestres i descobreix quina activitat i pregària et toca fer cada dia per a preparar el Nadal.

PVP: 13.25 euros

Pintem el Nadal

Un quadern de pintar amb tots els motius de Nadal, acompanyat d'uns senzills rodolins ideals per a recitar dalt de la cadira. Les pàgines rodones, un cop pintades, també es poden retallar i utilitzar de guarniment de Nadal.

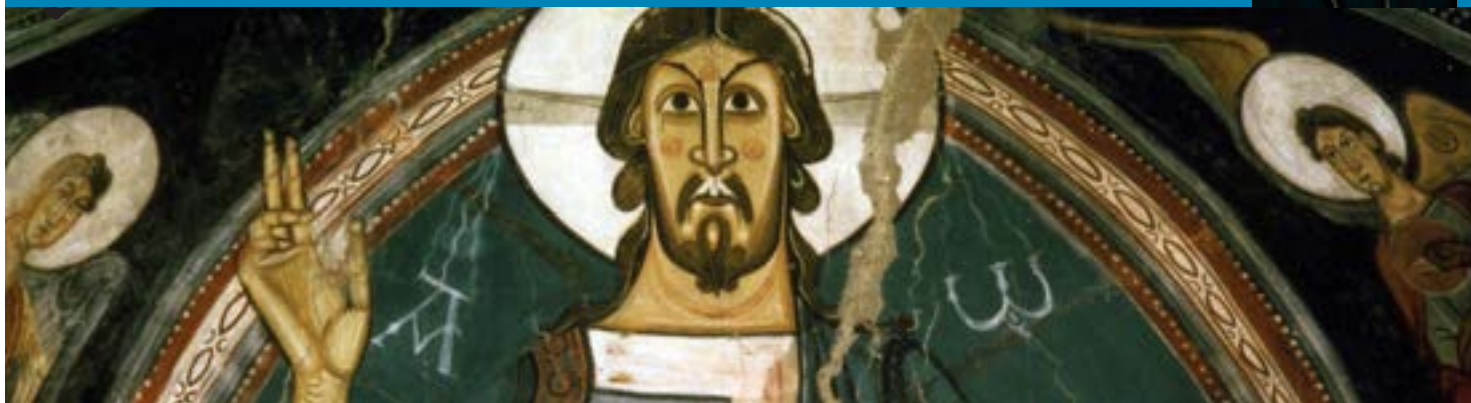
PVP: 7.50 euros

Glossa

L'esperança

Romà Casanova, bisbe de Vic

La virtut de l'esperança en el temps de l'Advent apareix amb més intensitat, si bé sabem que en tot el nostre pelegrinatge per aquest món aquesta virtut ens ha d'acompanyar. La fe i la caritat sembla que són més conegudes; però cal que pensem que les tres virtuts teològals, és a dir, aquelles que fan referència a la nostra relació amb Déu, formen una unitat indissoluble. Estan tan relacionades que la feblesa en una d'elles és mancança en les altres dues. La virtut de l'esperança, encara que sembla petita, és la que porta a les altres dues: la fe i la caritat.

M'agrada aquella definició que diu: «L'esperança és tenir fe en l'Amor.» L'esperança que mai no defrauda solament pot estar en aquell Amor que mai no mor i sempre és fidel. La certesa de la promesa de l'Amor de Déu i de la seva fidelitat és la substància de l'esperança.

El veritable cristià o, dit d'una altra manera, l'Evangeli de Crist acollit en el cor, dona el fruit de l'esperança. No és possible entendre un cristià o una comunitat cristiana sense esperança. En el temps d'Advent ens cal revifar, doncs, la virtut de l'esperança. És inseparable el missatge de l'esperança de la predicació de l'Evangeli. Perquè l'esperança fa néixer l'alegria profunda en el cor. I l'evangeli solament pot ser anunciat amb l'alegria, com ens recorda bellament i clarament el papa Francesc en *Evangelií gau-*

dium. L'evangelització autèntica ens demana esperança, que es manifesta en l'alegria. Com voldríem anunciar l'Evangeli de Crist sense esperança?

La nostra esperança és Crist. En l'Escriptura i en la Tradició viva de l'Església és constant l'actitud d'esperança. Nosaltres «esperem el compliment de la nostra esperança, la manifestació de nostre Senyor Jesucrist», diem en la celebració eucarística després de la recitació del pàrenostre. Tenim un futur esperançat al davant sempre. Si trèiem aquesta dimensió de la nostra fe ens quedaríem sense res. Som cristians perquè esperem el compliment de la plenitud del Regne de Déu, quan Crist el Senyor retornarà ple de glòria i majestat.

En l'ara i en l'avui ens pertoca de viure aquesta esperança. Tenim la convicció que la salvació que Crist ha portat al món és ben real? Creiem en la plenitud de la salvació?

Els primers cristians repetien aquella pregària que és també la nostra: «Maranatha - Veniu, Jesús, Senyor.» En cada eucaristia, en el moment central diem: «Beneït el qui ve en nom del Senyor.» Perquè estem convençuts que el qui ha vingut en la pobresa del pessebre i vindrà ple de glòria, ve contínuament en el misteri de l'Església. La nostra pobra fe, obrint els ulls, percep l'horitzó de l'esperança i se sadolla de la joia de l'amor que mai no mor.

